

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 17 - 23 octombrie 2021

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0762/257.733; Pr. Ioan: 0762/698.455

Un milion de copii se roagă Rozarul

În cursul zilei de **luni, 18 octombrie 2021**, parohiile, școlile, grădinițele, asociațiile și grupurile de laici precum și familiile de pe teritoriul Eparhiei de Oradea și nu numai, sunt invitate să se alăture în rugăciune – fizic sau *online* – în funcție de situație, sau în comuniune de acasă, organizând rugăciunea Rozarului recitată de către copii.

Preacurata Fecioară Maria, Regina Păcii și a Sfântului Rozar să ne călăuzească pașii către Fiul ei, Isus Cristos!

În comuniune de rugăciune,

Pr. Anton CIOBA

director eparhial OMP Oradea

RUGĂCIUNE

O, Cuvinte al lui Dumnezeu... Te iubesc. Tu mă atragi. Tu ai venit pe pământ pribeag, ai vrut să suferi și să mori, pentru a ridica sufletele noastre până în sânul Preasfintei Treimi. Ridicându-te spre lumina de nepătruns în care ai locuit, ai vrut să rămâi în această vale de lacrimi, ascuns sub chipul pâinii...Tu vrei să mă hrănești cu dumnezeirea Ta, pe mine, o făptură sărmană care ar fi fost nimic dacă privirea Ta dumnezeiască nu m-ar fi înzestrat cu darul vieții.

O Isuse! Tu ne-ai iubit cu o nespusă noblețe... iar în semn de recunoștință față de generozitatea Ta, fie ca inima mea să nu se despartă niciodată de Tine, iar încrederea să-mi fie neclintită. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Lică Cipleu, Maria-Lucia Costin, Iuliana Chereji, Traian Ostahie, Nicolas Marcus Scurt și Emanuel Faur**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Ce se revelează ascunzându-se și se ascunde relevându-se

La o lectură superficială, am putea rămâne mirați de cuvintele pe care Isus le spune apostolilor: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Ar putea părea că Mântuitorul încheie unei anume categorii de oameni accesul la înțelepciunea Cuvântului lui Dumnezeu, rezervându-o doar unor aleși. Pentru a nu cădea într-o astfel de eroare este necesar să punem fragmentul citat și în general, orice expresie sau cuvânt biblic, în contextul larg al Scripturii și în acest fel să-l interpretăm. Un bun exemplu îl constituie tocmai evanghelia Duminicii. Astfel, ajunge să citim cu atenție întreg textul de astăzi pentru a evita capcana unei interpretări reductive, contemplând în figura Semănătorului pe Dumnezeu care aruncă din abundență tuturor sămânța Cuvântului, fără a face nici o diferență. Adevăratele diferențe depind de fapt de noi, oamenii, și de felul în care libertatea noastră ne deschide mai mult sau mai puțin acestui dar. Roadele depind mai degrabă de felul în care gestionăm plăcerile sau fricile, grijile și bogățiile acestei lumi și nu de o arbitraritate a Creatorului.

În Vechiul Testament pildele sunt puse în legătură cu împietrirea inimii poporului, care din nou ține de libertatea personală. În momentul în care păcatele închid inimile în fața lui Dumnezeu, iar cuvântul și voința Domnului nu mai sunt acceptate, pildele își propun să atingă aceste inimi împietrite în mod indirect. Așa este de exemplu întâlnirea dintre proorocul Natan și regele David. În momentul în care acesta din urmă calcă porunca lui Dumnezeu și îl omoară pe Urie pentru a-i lua soția, Natan vine și-l roagă să-i acorde puțin timp pentru a-i spune o poveste. Având acceptul regelui acesta începe să-i povestească despre un om sărac ce avea o biată oiță și un vecin bogat ce avea turme nenumărate și felul în care, pentru a pregăti un ospăț, bogatul ia cu forța oița săracului și o sacrifică în loc să ia din turmele sale. La sfârșit Natan, aparent inocent îi cere regelui o judecată în acest caz. David spune: “cel ce a făcut așa ceva este vrednic de moarte”, moment în care proorocul îi răspunde: “tu ești acest om”. Este clipa adevărului, David fiind pus indirect în fața situației lui reale. Este de asemenea momentul în care piatra din inima lui începe să se sfărâme, lăsând să iasă la iveală o inimă zdrobită, capabilă să compună faimosul psalm 50, cerșind astfel îndurarea lui Dumnezeu.

La fel este și cu parabola de azi și cu orice altă parabolă: încearcă să ne trezească la realitate, pe de o parte prin contemplarea iubirii nemărginite a lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi.

PSS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla